

Een inktzwart familiesprookje

THEATER De boevenkoning, De Toneelmakerij, 8+. Gezien: 19/11 Haarlem, 11/12 Stadsschouwburg, 26/12 Schouwburg Amstelveen, 15/1 De Meerwaard.

★★★★☆

Een modern sprookje over hebzucht en macht, dat is *De boevenkoning*, een toneeltekst van Ad de Bont uit 1997, nu voor het eerst door hemzelf geregisseerd. Zijn abjecte koningspaar is zo verdorven en amoreel dat het een wonder is dat ze zo'n rechtshapen dochter hebben: Doekje, een meisje met een hart van goud. Het is dat gouden hart dat de hebberige koning aanzet tot de laagste van zijn daden: hij zal zijn dochter doden om haar hart te bemachtigen.

Twee vertellers introduceren in

een uit klatergoud opgetrokken decor de personages: de perverse boevenkoning en zijn vrouw; een gluisperige politie-inspecteur (een geestig stuntelende Peter van Heeringen); een corrupte rechter (Daniël van Klaveren in een mix van arrogantie en boosaardigheid met een sardonisch kakellachje). En natuurlijk Doekje (Rosa Mee), spichtig en naïef, als enige bewoner van het koninkrijk niet uit op eigen gewin.

Maar *De boevenkoning* afdoen als een sprookjesvertelling doet de nieuwe familievoorstelling van De Toneelmakerij geen recht. In De Bonts veelkleurige encenering is de scherpe, geestige tekst tegelijk zwarte komedie en muzikale klucht, voorzien van een dans- en showballet dat te pas en te onpas in (bekende) liederen uitbarst. Overdadig en vet op de lach gespeeld is

het en dat werkt prachtig. De Bont laat zijn acteurs doen waar ze goed in zijn met aan top het gloriërende boevenstel. Tjebbo Gerritsma en Rian Gerritsen zijn volkomen aan elkaar gewaagd als het verwerpelijke koningspaar gehuld in kostuums die het midden houden tussen ma-

De seksfeestjes van Berlusconi schieten door je hoofd

jestueus en obscene. Hun spel is exorbitant en kolderiek, niet zelden seksueel geladen – macht, hebzucht en seks gaan hier samen.

Het toneelbeeld is strak en inventief. Vanuit de coulissen slingeren de acteurs op een schommel in en

uit beeld, een lopende band zorgt voor een steeds andere dynamiek, koortjes en balletjes bewegen strak gechoreografeerd over de speelvloer. Uiteindelijk overwint het goede (nou ja, min of meer) tijdens 'de rechtszaak van de eeuw', waarbij de beklagden als dood vee langs de decorwand omhoog worden getakeld.

De seksfeestjes van Berlusconi, de graaiende banken, de manipulatieve politiek – het schiet allemaal door je hoofd tijdens deze burleske familievoorstelling, maar het laatste woord is aan John Lennon: met een gospelversie van zijn *Imagine* bieden de acteurs ondanks alle slechtheid hoop op een betere wereld. Een deugdame moraal, zoals het een goed sprookje past.

JOUKJE AKVELD